

има и други гости треба да оттеглиме полека безъ да на усетятъ.

Кога то човеќкъ тъ кому то сме гости, ако и да е погоренъ отъ настъ, иска да ни испрати или до кјущни те; врата или до пјатни те, треба да восприемеме това, но и ные да му отадеме прилична та честь.

Треба да поканяме гости те съкога на пого-
ришто то мѣсто, ако и да ни ся равни, но не треба да го правиме на по долни те си.

Треба да ся пазиме добрѣ да не идиме на гости
кога то ядатъ.

Треба съкога да испращаме гостите си до врата та.

Кога то ходиме на гости на роднини те си или на пріятели те си; сички те поздравлянїя и прикаски треба да ся слатки и взаимни, треба да отфѣрляеме съкога досади те.

X.

ЗА РАЗГОВОРЕНІЯ ТА

Человѣци кои то живѣятъ помежду хора са должни съкога чрезъ работи те си да ся виждатъ единъ други да си приказватъ взаимно; Но тиа чести разговоренія, тиа нуждни разговоренія или насладителни, треба съкога да ся содружени сось мудрост и сось образованіе христіянско.

Должни сме, казва мудрый тъ, да си притѣгловаме думи те сось злато. То ще рече че, както имаме този металъ на голема цѣна и го употребяваме сось много икономія, затова треба да почитаме драгоцѣнио думи те си; Защо то споредъ както дума святый Апостолъ Іаковъ, отъ чисто то и право то сѫрце на единъ човеќкъ можатъ да излѣзатъ поченни и истинни отъ сѫрце то на единъ човеќкъ разваленъ излизатъ смертни те думи, нечисти